

چرا مردم در کتاب پیدایش زندگیهای طولانی داشتند؟

این یکنوع سر است که چرا مردم در اولین فصل های پیدایش، زندگی های طولانی داشتند. دانشمندان کتاب مقدس تئوریهای مختلفی را عرضه کرده اند. در پیدایش ۵ نسب نامه ای است که اسامی فرزندان ایماندار آدم در آن نوشته شده است. این نسب نامه به مسیح می رسد. خدا احتمالاً بخاطر ایمان و اطاعت این فرزندان زندگی آنها را با طولانی بودن برکت داد. در حالیکه این توضیح امکانپذیر است، در هیچ جای کتاب مقدس بطور مخصوص طول عمر را به افرادی که در پیدایش ۵ هستند محدود نمی کند. درضمن، بغیر از خنوخ، پیدایش ۵ هیچکدام از آن افراد را ایماندار (خدایی) نمی خواند. احتمال زیادی دارد که همه در آن دوره زمانی چند صد سال زندگی میکردند. احتمالاً چندین عامل به این مطلب کمک می کرد.

پیدایش ۱: ۶-۷ اشاره به آبهای بالای فلک می کند، یعنی یک پوشش از آب که دور زمین را می گیرد. چنین آبی می توانست رشد گیاهان را ایجاد کند و اشعه هایی را که به زمین می تابیدند مسدود نماید. این مطلب باعث شد که شرایط مناسب زندگی فراهم گردد. پیدایش ۷: ۱۱ می گوید که در زمان طوفان، آبهای بالای فلک به زمین بارید و به شرایط زندگی خاتمه داد. طول عمر مردم قبل از طوفان (پیدایش ۵: ۱-۳۲) را با بعد از طوفان (پیدایش ۱۱: ۱۰-۳۲) مقایسه کنید. بلافاصله بعد از طوفان، طول عمرها بطرز بارزی کم شدند.

چیز دیگری که باید در نظر گرفت این است که در چند نسل اول بعد از خلقت، کُد ژنتیکی انسان چند نقص پیدا کرد. آدم و حوا کامل آفریده شدند. آنها مطمئناً نسبت به بیماریها خیلی مقاوم بودند. نسلهای آنها این امتیازات را با درجات کمتری به ارث بردند. در طی زمان، بعلت گناه، خرابی کُد ژنتیکی انسان از دیاد پیدا کرد و انسان بیشتر و بیشتر نسبت به بیماری و مرگ مقاومت خود را از دست داد. این موضوع می تواند به کم شدن بارز طول عمر هم منتهی شده باشد.

منبع: gotquestions